

РЕШЕНИЕ

№ 19115

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3601** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 455 от 09.02.2026 г., постановено по НАХД № 14715/2025 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-153/12.09.2025 г., издадено от Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на "Групама застраховане" ЕАД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.484 от Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от КЗ; и е осъдил "Групама застраховане" АД да заплати в полза на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена чрез юк.К. в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че СРС не е обсъдил събраните доказателства и възраженията на санкционираното лице, както и поддържаните доводи за маловажност на нарушението. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП, а при условията на алтернативност – да квалифицира случая като маловажен и да предупреди дружеството-нарушител, или да намали размера на наложената имуществена санкция. В с.з. касаторът чрез юк.К. поддържа жалбата, моли за отмяна на съдебния акт и за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", в с.з. чрез юк.Г. взема становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съдебният акт да бъде оставен в сила, а в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли съдебният акт да бъде оставен в сила.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок от надлежно упълномощен юрисконсулт срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледан по същество, въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП № Р-10-153/12.09.2025 г. на Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Същото е издадено въз основа на АУАН № Р-06-795/18.03.2025 г., съставен от гл.експерт в отдел "Правоприлагане", дирекция "Застрахователен надзор", управление "Застрахователен надзор" на КФН.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 13.12.2024 г. между "ЗК Лев Инс" АД и Н. Н. е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по застрахователна полица № BG/22/124003920128. Застрахователният договор е сключен по отношение на лек автомобил Ф. Ф., рама № W., без регистрация, със застрахователен период от 16.12.2024 г. до 15.12.2025 г. На 16.12.2024 г. е сключен анекс към договора по повод на издаването на транзитни табели с регистрационен номер на автомобила - 688M278.

Впоследствие св.Н. Н. отишъл в отдел "Пътна полиция" към ОДМВР-гр.С. З., за да регистрира закупения от него лек автомобил. Служителят, извършващ регистрацията, след проверка в Информационната система на Гаранционния фонд констатирал, че по отношение на лекия автомобил не е налична сключена застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Поради това, на 19.12.2024 г. между "Групама застраховане" ЕАД и Н. Н. бил сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по застрахователна полица № BG/26/124003987056. Застрахователният договор е сключен по отношение на същия лек автомобил. Застрахователният период на договора е от 19.12.2024 г. до 18.12.2025 г., като при сключването на полицата е събрана първата вноска от застрахователната премия в размер на 85,05 лв.

На 23.12.2024 г. Н. посетил офис на "Групама застраховане" ЕАД, където поискал да му бъде възстановена платената от него първа вноска от застрахователната премия, предвид наличието на две застрахователни полици, обхващащи един и същ застрахователен период. "Групама Застраховане" ЕАД отказало да възстанови платената сума.

При това положение Н. Н. подал жалба до КФН. Във връзка с постъпилата жалба КФН е изискала от застрахователя документи и информация по случая и застрахователят е представил такива. В хода на извършена проверка е установено описаното нарушение, за което е съставен АУАН № Р-06-795/18.03.2025 г.

Процесната имуществена санкция е наложена при тази фактическа и правна обстановка, която е възприета в пълнота и възпроизведена в спорното НП, като имуществената санкция за процесното нарушение е наложена на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от

КЗ.

С решението по делото СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че нарушението е формално и е безспорно доказано, същото е правилно квалифицирано, при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Касационната инстанция намира, че СРС е постановил решението при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на нито един довод на страните – нито на жалбоподателя, нито на ответника по жалбата. От правна страна съдебният акт съдържа само общи формулировки и бланкетни изрази, което по никакъв начин не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на акта. По препращането на чл.84 ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Според чл.305 ал.3 НПК в мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят. В касираното съдебно решение това не е сторено, като липсват мотиви и дали случаят се приема от Съда за немаловажен и поради какви съображения.

При необсъждане от СРС на компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, се препятства възможността на касационния съд да осъществи контрол относно правилното приложение на закона - чл.348, ал.2 във вр.с ал.1, т.1 НПК.

С оглед на това решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да анализира фактическа обстановка, да формира конкретни и ясни мотиви - относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, да даде отговор на доводите и възраженията на страните, да изложи мотиви във връзка с компетентността на издателя на НП и на съставителя на АУАН.

При новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от чл.229, ал.3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 455 от 09.02.2026 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 14715/2025 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.